

ହିନ୍ଦୁ
ବିଦ୍ୟା
ଯ

ଅମୃତ ଅନୁଭବ

୩

ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଅନୁଭବର କଥା କେବଳ ଅନୁଭବୀ ହିଁ
ଜାଣୋ। କିଛି ଅନୁଭବ ଖୁସି ଦିଏ ତ କିଛି
ଦୁଃଖ। ପୁଣି କିଛି ଅନୁଭବ ନିଜ ଭିତରେ
ସୀମିତ ଥିବା ବେଳେ କିଛି ଅନୁଭବ
ବାଣ୍ଶିଦେବାରେ ହିଁ ଆନନ୍ଦ। ଆଉ ଯଦି
ପରମାମ୍ବାଳ ସହ ସେ ଅନୁଭବର ସମ୍ପର୍କ
ଆଏ ତା'ହେଲେ ସେ ହୋଇଯାଏ ଅମୃତ
ଅନୁଭବ...

ସିନେଗା

୫

ନାଁ ନ ଥୁବା ରେଳ ଷ୍ଟେଶନ

ରେଳ ଚାଲିଥାଏ ବେଶ ହୁତ
ଗଠିରେ । ଆଉ ସ୍କେଣନ ପାଖେଇ
ଆସିଲେ ମଛିର ହୋଇଯାଏ ତା'ର
ଗଠି । ପ୍ରତି ସ୍କେଣନରେ ଥାଏ ଲ୍ୟାନର
ନାମ ଅନୁସାରେ ନାମପଳକ । ଆଉ
ତାକୁ ଦେଖୁ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳ ଆସିଲେ
ଓଡ଼ିଆରୁ ତାପ୍ରାତା । ହେଲେ ଜାଣିଛନ୍ତି
କି ଏମିତି ବି ଏକ ରେଳ ସ୍କେଣନ
ଅଛି, ଯେଉଁଠି ନାହିଁ ନାମ ଫଳକ ।
ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍କେଣନଟି ନାମ ବିହାନ
ଅଟେ । ଉଚ୍ଚ ସ୍କେଣନ ପରିମାବଙ୍କର
ବର୍ଜନାନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୩୪ କି.ମି.
ଦୂର, ଦୁଇଟି ଗାଁ ରୋନା ଓ ରୈନାଗଡ଼
ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ପ୍ରଥମେ ଏହା
ରୈନାଗଡ଼ ରେଳସ୍କେଣନ ନାମରେ
ପରିଚିତ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରେ
ରୈନା ଗ୍ରାମର ଲୋକେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ
କଲେ ନାହିଁ । ଉତ୍ସବ ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରେ
ରେଳ ସ୍କେଣନର ନାମ ପାଇଁ କଳନ୍ତି
ଆସି ହୋଇଗଲା । ସ୍କେଣନର
ବିଳ୍ଟି ରୈନା ଗ୍ରାମର ଜନିରେ
ହୋଇଛି । ତେଣୁ ସେହି ଗାଁର ଲୋକେ
ସ୍କେଣନର ନାମ ରୈନା ହେବା ଉଚିତ
ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ । ଏହି ଫରାତ
ରେଳଟି ବୋଲି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲା ।
ଶେଷରେ ସେମାନେ ବୋର୍ଡରୁ ଗାଁର
ନାମ ହଜଇଁ ଦେଇଥିଲେ । ତେବେ
ଯାହାକୁ ଏଥିପାଇଁ ସମସ୍ୟାର
ସମ୍ବନ୍ଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼େ । ଆଉ
ରିକର୍ଟ ପ୍ରତିକାଣ ସ୍କେଣନ ରୈନାଗଡ଼
ନାମରେ ହୀ କରାଯାଏ ।

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଦୃଶ୍ୟ ୨୮-ଦୃଶ୍ୟାଳେ ୪

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ଶାନ୍ତି	ଶାନ୍ତି	ଶାନ୍ତି	ଶାନ୍ତି
 କର୍ଣ୍ଣର ଜନ୍ମତି ପାତାଙ୍ଗିକ ସନ୍ଧାନ, ପଦତୋଷାଙ୍କ ସହଯୋଗ, ଶାରାରିକ ସୁମୁଖତା, ବ୍ୟବସାୟରେ ଉନ୍ନତି, ପରୋକ୍ଷ ଶତ୍ରୁତା, କମିଶ୍ଵରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବୃଦ୍ଧି, ଯାତ୍ରିକୁଟୁଂବ, ମନୋରାଜୁନର ମତକା ।	 ଶାନ୍ତି ପାତାଙ୍ଗିକ ସାହାୟ୍ୟ, ସହକର୍ମାଙ୍କ ସହଯୋଗ, ଧର୍ମରାର୍ଥରେ ବ୍ୟୟ, ତ୍ରୁମଣ ମୁଗ୍ଧାତା, କରଇ କରିବେ, ନୃତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କ, ଶିଳ୍ପ ବାଣିଜ୍ୟରେ ଉନ୍ନତି, ପ୍ରଶାସନିକ ସଫଳତା ।	 ଶାନ୍ତି ମାନସିକ ମିତ୍ରବସ୍ତୁଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ, ସହକର୍ମାଙ୍କ ସହଯୋଗ, ଧର୍ମରାର୍ଥରେ ମନସ୍ତ୍ରୀପ, କର୍ମଜଞ୍ଚାଳ ବୃଦ୍ଧି, ପତୋଶାଙ୍କ ପ୍ରଶାସା, ବୁଝୁମଣାରେ ସାଧାନ, ପରିବହନରେ ସମସ୍ତା ।	 ଶାନ୍ତି ମାନସିକ ଦୃଢ଼, ଉଜ୍ଜବର୍ଗଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ, ଅବରାଦ ଦୂର ହେବ । ମ୍ୟାପାରରେ ଲାଭବାନ, ବହୁକୁଳ ଆପଣେଇବେ, ମନୋରଞ୍ଜନରେ ହୃଦୀ, ପ୍ରାତିପଦ ଆଲୋଚନା, ସନ୍ଧାନିତ ହେବେ, ଯାନବାହନରେ କୃତି, ରଣ ସମସ୍ତା ।	 ଶାନ୍ତି ଉନ୍ନତ ଚିତ୍ତ, ଆଜନ ସହାୟତା, ପଦମ୍ଭ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାହାୟ୍ୟ, ବଶୁଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ, ପେଟ ଗୋଲମାଳ, ପରାମ୍ଭୟତାର ବୁଝ, ଅସ୍ଵାଧ୍ୟକର ପରିବେଶ, ସୋଜନାଦତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ, ସନ୍ତାନଙ୍କ ଅମ୍ଭରତା, ଗବେଷଣାରେ ଅଗ୍ରଗତି ।
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ	ଶାନ୍ତି	ଶାନ୍ତି	ଶାନ୍ତି	ଶାନ୍ତି
 ଶାନ୍ତି ପୁରୁଷଙ୍କ ହାନି, ଭଲ ଗୋଜଗାର, ରପୁନି କାରବାର ବୃଦ୍ଧି, ବଶୁଙ୍କ ଛର୍ଷା, ମନୋବଳ ହ୍ୟାସ । ଅପଦୟ ହେବେ, ଘର ସାଜିପାତ୍ର, ଥାର୍ତ୍ତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଶୁଭ୍ୟତାପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଠା, ବୃଦ୍ଧିଜାପାଳ ପ୍ରଶାସନ୍ୟ, ବ୍ୟବସାୟରୁ ଲାଭ, ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।	 ଶାନ୍ତି ପାତାଙ୍ଗିକ ଶାନ୍ତି, ଶୁଭ କର ପାଇବେ, ଅର୍ଥ ସଂକଳ, ସମସ୍ତା ବହୁଳ କର୍ମଶେଷ୍ଟ୍ର, ବଶୁଙ୍କ ଅଭିଯୋଗ, ସନ୍ଧାନଙ୍କ ବିଶୁଙ୍ଗା, ଗୋପନୀୟ ବୃଦ୍ଧି, ମତାନ୍ତରରୁ ଅଶାନ୍ତି, ପରିବହନରୁ ଲାଭ, ବ୍ୟବସାୟରୁ ଲାଭ, ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।	 ଶାନ୍ତି ପରିଷ୍ଠିତରେ ସାମ୍ୟତା, ପତୋଶାଙ୍କ ସହୃଦୟତା, ଜଗତା ଦୂର ହେବ, ରାଜକୀୟ ସମ୍ବାନ । ଦୃଷ୍ଟି, ପ୍ରେସର୍ୟୁତି ପଚିପାରେ, ନିଜ ପରିସରରୁ ବିରୋଧ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରାସ୍ତରୀୟ, ବିଶ୍ଵବାସକ୍ରିୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, ପ୍ରକାଶନରେ ଅଦାଲତରେ ବିଜୟ, କଳାସାହିତ୍ୟରୁ ପ୍ରଶାସା ।	 ଶାନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ୍ରୁଷ୍ଟ ହେବେ, ଭାବପ୍ରବନ୍ଧତା ବଢ଼ି, ପ୍ରେସର୍ୟୁତି ପଚିପାରେ, ନିଜ ପରିସରରୁ ବିରୋଧ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରାସ୍ତରୀୟ, ବିଶ୍ଵବାସକ୍ରିୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ, ପ୍ରକାଶନରେ ଅଦାଲତରେ ବିଜୟ, କଳାସାହିତ୍ୟରୁ ପ୍ରଶାସା ।	 ଶାନ୍ତି ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ସାହ୍ୟ, ବନ୍ଧୁଙ୍କ ସାହାସୁତ୍ତ୍ବ, ଅର୍ଥବୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଲକ୍ଷ୍ୟପାତ୍ର ମନୀମାନ ପ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତରୀୟ, ବୁଝାମାନ ଅଗ୍ରଗତି, ତିରତା ସମାଧାନ, ଆଶା ପୂରଣ । ନିର୍ମାଣରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଯୋଗଭାସରେ ବୁଦ୍ଧି, ଆଧ୍ୟମିକତ ଶାନ୍ତି, ପାତାଙ୍ଗିକ ବ୍ୟୋଧ୍ୟ ।

ନୀଳଅଣ୍ଟା ଦେଉଥିବା କୁଣ୍ଡଳା

ଅଣ୍ଟା ତ ଧଳା ରଙ୍ଗର ହଁ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ
କଳା ରଙ୍ଗର ଅଣ୍ଟା ବି କେହି କେହି ଦେଖୁଥିବେ ।
କଡ଼କନାଥ କୁକୁଡ଼ାର ଅଣ୍ଟା କଳା ହୋଇଥାଏ,
ଯାହା କି ଦୂରିତ ଓ ବହୁତ ଦାମୀ ହୋଇଥାଏ ।
ହେଲେ କେବେ ମୀଳ ରଙ୍ଗର ଅଣ୍ଟା ଦେଖି ନ ଥିବେ ।
ଭାବୁଥିବେ ଏମିତି ଅଣ୍ଟା କ’ଣ ସତରେ ଅଛି ? ଯଦି
ଅଛି ତାକୁ କ’ଣ କେହି ଖାଉଥୁବେ ? ବାସ୍ତବରେ

ଏମିଟି ଅଞ୍ଚା ଅଛି । ଆଉ
ତାକୁ ଅରୋକାନା ନାମକ
କୁକୁଡ଼ା ଦେଇଥାଏ । ଏହି
କୁକୁଡ଼ା ଚିଲିରେ ଦେଖୁବାକୁ
ମିଳନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ
ଯେ, ଏକ ପ୍ରକାରର
ଭାଇରେତ୍ର ସଂକ୍ରମଣି

ପାଇଁ ଏହାର ରଙ୍ଗ ନୀଳ ହୋଇଥାଏ । ୧୯୧୪ରେ
ପ୍ରଥମେ ଏହି କୁକୁଡ଼ାକୁ ସେନର ପକ୍ଷୀ ବିଜ୍ଞାନୀ
ସାଲଭାତ୍ରର କାଷ୍ଟେଲୋ ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ଏହି
କୁକୁଡ଼ା ଚିଲିର ଅଗୋକାନାରେ ମିଳିଥିଲା, ତେଣୁ ଏହାର
ନାମ ଅଗୋକାନା ରଖାଯାଇଥିଲା । ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ
ଅନୁସାରେ ଏହା ଏକ ଘରୋଇ କୁକୁଡ଼ାର ପ୍ରଗତି । ଆଉ
ରେଟ୍ରୋ ଭାଇରସି ସଂକ୍ରମଣରେ ଏହାର ରଙ୍ଗ ନୀଳ
ହୋଇଯାଇଥାଏ । ତାକୁ ଭାଇରସି ଲେଖି-ଏବୁ ମଧ୍ୟ
କୁହାଯାଏ । ଏହି ଭାଇରସି କୁକୁଡ଼ା ଶରାରରେ ପ୍ରବେଶ
କରି ତା'ର ରିଜ ସଂରଚନାକୁ ବଦଳାଇଦିବି । ଫଳରେ
ଅଣ୍ଟାର ରଙ୍ଗ ବଦଳିଯାଏ । ତେବେ ଭାଇରସି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ
ଏହାକୁ ଖାଇବା ସୁରକ୍ଷିତ । କାରଣ ଏହା କେବଳ ଅଣ୍ଟାର
ବାହାର ଅଂଶୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ଯୁଗୋପୀୟ ଦେଶ
ଓ ଆମେରିକାରେ ଏହି ଅଣ୍ଟାର ଚାହିଁବା ବସ୍ତୁତ ।

ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତ୍ପଥୀ

ଆନ୍ଦେଶ ଦିନର ଅପେକ୍ଷା ପରେ
ଆସିଛି ପ୍ରିୟ ଛୁଟିଦିନ
ଛୋଟ ଅବତାର, ତଥାପି ସୁନ୍ଦର
ଆମ ପ୍ରିୟ ଛୁଟିଦିନ ।
ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରସଙ୍ଗର ଅଟେ ସମାହାର,
ମନ ଜିଣିବି ତା'ର କଳେବର ।
-ସୁଶ୍ରାବ ପାଞ୍ଚ, ବାଲିପାତଶୀ

ମିଶ୍ରାଷ ଚିଠି

ଅମୃତ ଅମୃତର

ଅୟ ମୁଦ୍ରବ କଥା କେବଳ ଅନୁଭବୀ ହୁଁ ଜାଣେ । କିନ୍ତି ଅନୁଭବ ଖୁସି ଦିଏ
ତ କିନ୍ତି ଦୁଃଖ । ପୁଣି କିନ୍ତି ଅନୁଭବ ନିଜ ଭିତରେ ସାମିତ ଥୁବା ବେଳେ
କିନ୍ତି ଅନୁଭବ ବାଣୀଦେବାରେ ହୁଁ ଆନନ୍ଦ । ଆଉ ଯଦି ପରାମାଲ୍ଲ ସହ ସେ
ଅନୁଭବ ଏକାଙ୍କ ଥାଏ ତା'ହେଲେ ସେ ହୋଇଯାଏ ଅମତ ଅନୁଭବ ।

ପଞ୍ଚ ମୋ ଡାକ ଶୁଣିଲେ : ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ

ମୁଁ ଓ ମୋର ସ୍ଥାମୀ ଉଚ୍ଚର ରମାରମଣ ଶତଙ୍ଗ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଉଞ୍ଜୀ
ମେଡ଼ିକଲ କଲେଜରେ ଯୋଗ ଦେଇଥାଉଥାର । ମୁଁ ଗାଳନାକଲୋକି ଓ ସେ
ହାର୍ଟ ସର୍ଜରି ବିଭାଗରେ । ଏଇ ସମୟରେ ଉଚ୍ଚର ଶତଙ୍ଗ ଓପନ ହାର୍ଟ
ସର୍ଜରିରେ ଦୁଇବର୍ଷ ଗବେଶଣା ପାଇଁ ମନୋନୀତ ହେଲେ, ଯାହା କି
ଥୁଲା ନିଯୁକ୍ତିଲାଭର ହୁନେଣ୍ଟିନ ପଲ୍ଲି ହୃଦିଗଲରେ । ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚର
ଶତଙ୍ଗଙ୍କର ଦୁଇବର୍ଷର ତ୍ରେନିଂ ସରିବାକୁ ଆହୁରି ଦୁଇମାସ ବାକି ଥାଏ ।
ମୋତେ ମଧ୍ୟ କଲାପୋଷ୍ଟେପି ଓ ଅଳଗୁଆସାଇଷ୍ଟରେ ସ୍ଥାପ୍ନ୍ୟ ବିଭାଗ
ତରଫରୁ ତ୍ରେନିଂ ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିଗଲା । ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ପୁଅ ଓ ଝିଁଏ ମଧ୍ୟ
ବାହାରିଲେ । କଲିକତାରୁ ସିଙ୍ଗାପୁର ଏଯାରାଲାଇମ୍‌ବେରେ ଯାଇ ସିଙ୍ଗାପୁରର
ତାଙ୍କ ଏଯାରପୋର୍ଟରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ସିଙ୍ଗାପୁରରୁ ଅକଳାଶ୍ରୁ
କ୍ରୀଏସ୍କ ଚର୍ଚ ଏବଂ ସେଠାରୁ ହୁନେଣ୍ଟିନ । ଦୀର୍ଘ କୌଣସି ଘର୍ଷଣ ଯାତ୍ରା ପରେ
ହୁନେଣ୍ଟିନ ହୃଦିଗଲରେ ଜନ୍ମ କଲି । ସାକଳ ଆଠଶରୁ ପାଞ୍ଚଶା ଯାଏ
ତିଥିଟି । ତ୍ରୁଟିଏଣ୍ଟରେ ବାହାରକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସମୟ ମିଳି । ଥରେ ଆମେ
ତାସମାନିଆ । ସାଗର ଭିତରକୁ ଜାହାଜରେ ଭ୍ରମଣ ପାଇଁ ବାହାରିଥିଲୁ
ରିକେଟ ଛୁକ୍କ କରି ଯେତେବେଳେ ସାଗର କଳକୁ ଗଲୁ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହୋଇଗଲା ।
କାରଣ ତାରିଖରେ ଛୋଟଟିଥାଏ ଲଙ୍କର ପକାଯାଇଥିବା ଜାହାଜ ଦବିତ୍ତିକୁ
ଖୋଲୁଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ କଷ୍ଟନା ଓ ଅନ୍ୟ ତିନିକଣ ନାବିକ
ଥିଲେ । ତର ଲାଗୁଥାଏ, ଏମାନଙ୍କ ତଥାବଧାନରେ କେମିତି ତାସମାନିଆ

ଆରମ୍ଭ କରିବା ମାତ୍ରେ ଲେଢ଼ି କ୍ୟାପ୍‌ଟେନ୍
ଜଣକ ଜାହାଜ ଚଳାଇବା ଆରମ୍ଭ
କଲେ । ବାଁ ହାତରେ ଷ୍ଟୁଥରିଂ ଓ
ଡାହାଣ ହାତ ଦିକର ଧରି କମେଣ୍ଟ୍‌ରୀ
ଦବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । କେଉଁଠି
ଗଭାର ଜଳ ତରଙ୍ଗ ତ କେଉଁଠି
ବିଲ ମାଛର ଲିଘା ଲାଇନ୍ ।

ଏହି ସମୟରେ ଜାହାଜ ଗଭାର ଜଳରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ଆଉ ସେତିକିବେଳକୁ ସାମୁଦ୍ରିକ ହେତୁ ଆଗମ ହୋଇଗଲା । ତାସମାନିଆ ସାମର ଯେ ଏତେ ଅଶ୍ଵାନ୍ତ ହୋଇପାରେ ତାହା ଆମର ଧାରଣା ବାହାରେ ଥିଲା । ହେତୁରେ ସାରା ଜାହାଜ ଦୋହଳି ଯାଉଥିଲା । ଆଉ ତେଉ ଏତେ ଜୋରରେ ଉପରକୁ ଉଠୁଥିଲା ଯେ, ଲାଗୁଥିଲା ଜୁଆର ଜାହାଜ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସିବ ଆଉ ଆମେ ସମସ୍ତେ ସାଗରରେ ନିଶ୍ଚିନ୍ଦ୍ର ହୋଇଯିବୁ । କାତରରେ ହାତ ଯେହି ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥାଉ । ଶହଶହ ଯାତ୍ରାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଚାରିଶା କେବଳ ଥିଲୁ ଭାରତୀୟ । ପ୍ରାୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ହେତୁ ଓ ଉତ୍ତର ଜୁଆର ଆସ୍ତ୍ରୋଧ୍ୟେ କମି ଆସିଲା । ସମୁଦ୍ର ଶାନ୍ତ ହେଲା । ଜାହାଜ କୁଣ୍ଡ ଆଢ଼ିକୁ ଆସିଲା ଓ ଆମେ ସମସ୍ତ ନିରାପଦରେ କୂଳରେ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ଆଖରୁ କେବଳ ଲୁହ ଫୁଥାଏ । ମନଥାଏ ପ୍ରଭୁ ପାଦ ପାଖରେ । ସତରେ ପ୍ରଭୁ ଆମ ଡାକ ଶୁଣିପାରିଲେ । ଭକ୍ତିରେ ଶୁଦ୍ଧାରେ ଆଖର ଲୁହ ମନ ମାନୁନ ଥାଏ ।

ଭାବ ବୁଝିଲେ ଭାବଗ୍ରାହୀ : ଅଳେଖଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ମାତ୍ର ଦୁଇ ବର୍ଷ କଳଇ କଥା । ଆଡ଼ପ ମଣଷ୍ଠରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ
ପ୍ରବଳ ଜଳ୍ଲା ହେଲା । ମୋ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ଵାକ୍ଷର ଜଳ୍ଲା ବେଶୀ । ଅପେକ୍ଷାକୁଟ
କମ୍ପ ଗହଳି ଦିନ ଭାବି ହେରା ପଞ୍ଚମୀ ଦିନ ସକାଳୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲୁ । ପୂରାରେ
ପଥର୍ମ ଗାଡ଼ି ଯଥାପ୍ଲାନରେ ରଖୁ ଗୁଡ଼ିଚା ମନ୍ଦିର ଉଚିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲୁ ।
ହେଲେ ସେ ଜନ ସମ୍ବ୍ରଦ୍ଧି ଦେଖୁ ହତୋଷାହିତ ହୋଇପଡ଼ିଲୁ । କାରଣ ସ୍ଵାଚ୍ଛି
ବାଜରା ପୁଣି ଦୁର୍ବଳ । ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ଠାକୁର ତ ଦୂରର କଥା ସେ
ଭିତ୍ତି ଉଚିତରେ ମୋଟେ ପଞ୍ଚ ପାରିଲେନି । ଶେଷରେ କହିଲେ ତୁମେ ଯାଇ
ଦେଖୁ ଆସ, ମୋ କଥା ଚିକେ ଜଣେଇ ଦେବ । ତୁମେ ଦେଖୁଲେ ମୋର
ହେଲା । ମୁଁ ପରା ସହାରଣୀ । ସେଯା ହେଲା । ଭିତ୍ତି ଉଚିତରେ କୌଣସି
ମତେ ଠାକୁରଙ୍କ ଉପରେ ପଳକ ନ ପଢ଼ୁଥି ଦୂରକୁ ୩୦ଲି ହୋଇଗଲି । ସ୍ଵା
କଥା ଜଣେଇବି କଣା । ଫେରି ଆସି ଦେଖିଲାବେଳକୁ ଜଣେ ଅପରିଚିତ
ମହିଳା ପୋଲିସ ସବ ଜନିସପେକ୍ଷର (ଅନୁଗୋଳକୁ ଉତ୍ସବରେ ଆସିଥିଲେ)

ପଢ଼ୁଙ୍କ ସହିତ କଥାବାରୀ ହେଉଥିଲେ । ମତେ
ଦେଖୁ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲେ । ମଉସା ଆମେ
କେତେବେଳୁ ଅପେକ୍ଷା କରିଛୁ । କ'ଣ ଠାକୁରଙ୍କୁ
ଦେଖୁଲେ । ମୁଁ କହିଲି ମୋର ତ ହୋଇଗଲା ।
ବିଚରା ଯାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ ଖରାପ । କେତେ ଆଶା
ନେଇ ଏବେବାଟ ଆସିଥିଲେ, ହେଲେ ସବୁ
ବୁଥା ହେଲା । ମହିଳାଜଣକ ହସି ହସି
କହିଲେ, କିଏ କହିଲା ବୁଥା ବୋଲି ।
ତାଙ୍କ ମୁଁ ଆପଣ ଦଳଙ୍କାଙ୍କ ନେଇ

ଦେଖେଇ ଆଣିବି । ଆଜି ପରା ହେବା ପଞ୍ଚମୀ । ଗୁଡ଼ିଗା ମନ୍ଦିରକୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଠାକୁରାଶା ବିଜେ ହେବା ଦିଖୁ । କମଳା (ମୋ ପଢ଼ୁଏଇ ନାମ କମଳା ମିଶ୍ର)
ବିନା ଦର୍ଶନରେ ଫେରିଯିବେ କେମିତି ?

ତା'ପରେ ସେ ଅନ୍ୟ ମୁଲ୍ୟ ପାଳିଷ୍ଠ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ସହଯୋଗରେ
ଆମ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତନ କରି ନେଇ ଅତି ପାଖରୁ ଦର୍ଶନ କରେଇ ନେଇ
ଆସିଲେ । ଆମେ ଟିକେ ଥକା ମାରିଲା ବେଳକୁ ସେ ନ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଡିମ୍ବଟି
ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟତ୍ଵ ନେଇ ଯାଇଥିଲା । ମୋ ଅପେକ୍ଷା ସ୍ବାକ୍ଷର ଭକ୍ତି ବେଶି ବୋଲି
ଜାଣିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦେଖୁ ନ ଥିଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଭାବଗ୍ରହାସୀ ନାମର ତାପ୍ୟେ
ବୁଝିଏ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ସତଃ ନିର୍ଗତ ହେଲା: ମାଳାଟ୍ରୋ ତ ସହସ୍ରାଣୀ/ଆଡ଼ପେ
ମଣ୍ଟପେ ଦିନେ (ବଡ଼ ଦେଉଳରେ ହଜାରେ ଦିନ ଦର୍ଶନ କଲେ ଯେତିକି
ପୁଣ୍ୟ ଗୁଣିତ ମନ୍ଦିରରେ ମାତ୍ର ଦିନଟିଏରେ ସେତିକି ପୁଣ୍ୟ) ।

ସବୁ ପ୍ରତିକୂଳତାକୁ ଦୂରକଲେ ମହାପ୍ରଭୁ : ପାତବସ ରାଉଡ଼ରାସ
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ କେନ୍ଦ୍ରକରି ଅନୁଭୂତି ଓ ଅନୁଭବର ଲେଖାକୁ ସମ୍ମାଦନା କରି
ରଥଯାତ୍ରା ଦିନ ରଥାରୁତି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବାର ପରମରା ଦର୍ଶନ
ପନ୍ଧର ବର୍ଷ ଧରି ଗଲି ଆସୁଥିଲା । ଚିତ୍ତବର୍ଷ ମାତ୍ର ୨୭ ତାରିଖରୁ କରୋନା
ଯୋଗୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ତରଫୁ ଲଜ୍ଜାଭାନ୍ଦନ ଘୋଷଣା ହେଲା ।
ଶୁଭେତ୍ତୁମାନେ ଉପଦେଶ ଦେଲେ କାମ କଳାଇବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ପଚାଶି
ଶହେ ପୁଷ୍ପାର ବହି ବାହାର କରି ଦିଆନ୍ତୁ । ମୋ ଭିତରେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ଅଳକା
ଭାବ ଜୀବ୍ରତ ହେଲା । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଆମ ପାଇଁ ସାକାର ରୂପ ନେଇଛନ୍ତି ।
କିନ୍ତୁ ସେ ତ ନିରାକାର । ସେହିଭିତ୍ତି ସାକାର ରୂପରେ ମୋ ପାଖରେ ଲେଖା
ପହଞ୍ଚ ନ ପାରିଲେ ବି ମୁଁ ଯାନ୍ତିକ ମଧ୍ୟମରେ ଲେଖା ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିବ ।
ଜଗନ୍ନାଥ ତ ମହାବାହୁ । ତାଙ୍କ ଦୀପ ତ ମହାଦୀପ । ତାଙ୍କ ଦାଣ ତ ବଡ଼ଦାଣ ।
ତାଙ୍କ ପ୍ରସାଦ ତ ମହାପ୍ରସାଦ । ତା'ହେଲେ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ପୁସ୍ତକ କାହିଁକି
ଯାଶକାୟ ହେବ । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ଖରଣ କରି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶରଣ ପଶି
ମୁଁ ରୁକ୍ଷ କୋଠିରେ ଦସି ରହି ଆରମ୍ଭ କଲି ଲେଖା ସଂଗ୍ରହ ଅଭିଯାନ ।
ସାନପୂର୍ଣ୍ଣମା ଦିନ ପୁଷ୍ପା ହିସାବ କଲା ବେଳକୁ ନିଜେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରିଲି
ନାହିଁ । କାରଣ ନ'ଶହ ପୁଷ୍ପାର ପୁସ୍ତକ । ଗଜପତି ମହାରାଜ ପୁସ୍ତକ ଦେଲେ
ଏତେ ମୋଟା ବହି କଲେ ପାଠକଙ୍କୁ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ ଅସୁରିଧା ହେବ । ତେଣୁ
ବହିକୁ ଦୁଇଭାଗ କଲି । ଗୋଟିଏ ହେଲା 'ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ' ଓ ଅନ୍ୟଟି
ହେଲା 'ଅଶ୍ୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ' । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିକୂଳ ପରିମୁକ୍ତ ସାର୍ବେ
ଯେତି ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ରଥଯାତ୍ରା ଚିତ୍ତବର୍ଷ ଅନୁଷ୍ଠାତ ହେଉଛି । ସେହିଭିତ୍ତି
ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଦକ ସବେ ଦୁଇଦୁଇଟି ମହାଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପାଇପାରୁଛି
ତାହା ତାଙ୍କର ଅଳୋକିତ ଲାଗା ନୁହେଁ ତ ଆଉ କ'ଣ ?

ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଲେ ଚକାନୟନ : ମମତା ମହାପାତ୍ର

ମୁଁ ଯୁଗଶ୍ରୀ ଯୁଗନାରୀ ମାସିକ ମହିଳା ପତ୍ରିକାର ସଂଖ୍ୟାଦମ ଦାନ୍ତିଷ୍ଠ
ତୁଳାଇବା ସହ ସମାଜ ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ । ଏହି କ୍ରମରେ
ବାଲେଶ୍ୱରରେ ସରକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ଅଧ୍ୟାଧ୍ୟନିକ
ତାରଖ୍ୟାବା ପତ୍ରିକା ପାଇଁ ଆସେଇବାରେ ମାନ୍ୟର ଦେଇଲା

ଅଞ୍ଚଳିକାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଦାତାଙ୍କମତୀ ସାଥୀଙ୍କ ହେଲା ।
ଏଥିପାଇଁ ବାରମ୍ବାର ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆସିବାକୁ ପୃଥ୍ବୀଏ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ
ଓ ସାମ୍ରାଜ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡେଟିବା ପାଇଁ ସେପ୍ପେମର ପାଞ୍ଚ
ତାରିଖ ୨୦୧୨ ମସିହା । ଆମେ ପ୍ରାୟ ୨୫/୨୭ଜଣ
ବାଲେଶ୍ୱରରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ

କରି କରାଉ ଥାଏ ମୁହଁ...

ଉ ବଗ୍ରାହୀ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ କେତେ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ତରଦାୟୀ, ଏହାର ଏକ ସୀମାରେଖା ଦେବାକୁ ଯାଇ ଭକ୍ତକବି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ପରମଶାସ୍ତ୍ର 'ସ୍ତ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ'ରେ ସୁନ୍ଦର ପଦଟିଟି ଲେଖିଛନ୍ତି । ତାହା ହେଉଛି- 'କରି ଜଗାଉ ଥାଏ ମୁହଁ, ମୋ ବିନ୍ଦୁ ଅନ୍ୟ ଗତି ମହି...' ।

ପାଠକେ, ବହୁଲୋକ ଅନ୍ତିମ ଉପରୋକ୍ତ ପଦ ପାଇଁ ଭାରି ଖୁଣ୍ଡି ହୁଅନ୍ତି। ଏପରି ଲୋକମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ‘ନିଜେ ପଶସ ଖାଇ ଅନ୍ୟ ମୁଣ୍ଡରେ ଥାଏ ବୋଲିବା’ ଗୋଷ୍ଠୀର। ନିଜେ ଚୋରି, ନାରୀ, ହୃଦ୍ୟା, ୦କେଇ ନାନାଦି କୁକର୍ମ କରିବେ। ପଚାରିଲେ କିମ୍ବା କହିବେ, ହଁ, ମୁଁ କିମ୍ବା କଳିମ ! ଭଗବାନ ବା ମୋ ଦ୍ୱାରା କରାଇଲେ। କରି କରାଉ ଥାଏ ମୁଁ... ନ୍ୟାୟରେ ସେ ଯଦି ଚହୁଁ ନଥାନ୍ତେ ତେବେ ମୁଁ କିମ୍ବା ଏମିତି କାମ କରିଥାନ୍ତି ? – ଏମିତି ନାନା ପ୍ରକାର ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ି ଭଗବାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷତକ ଲଦି ଚରମ ଭଲାସରେ ଉଲ୍ଲାସିତ ହୁଅନ୍ତି ଏମାନେ। ଏଭଳିଆ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଯଦି ପଚାରିବା ଆଛା, ତୁମ ଦ୍ୱାରା ତ ଭଗବାନ ନାରୀ ବଳାକ୍ଷାର କରାଇଲେ, ଏବେ ଜେଲୁ ଯିବ କିଏ ? ତୁମେ ନା ଭଗବାନ ? ପାଟି ରୂପା।

ଏ ବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ନ କରିବା ପାଇଁ ମାନ୍ୟବର ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଯେତେବେଳେ ରାଯ୍ ଶୁଣାଇଲେ ସେତେବେଳେ ଭକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୂର ଭାଗ ହୋଇଗଲେ । ‘କରି କରାଉ ଥାଏ ମୁଁ’ ଭାଗବତ ବାଣୀକୁ ମନେପକାଇ ଗୋଟିଏ ଗୋଷ୍ଠୀ ରାଯ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏହି ବାଣୀଠାରୁ ଦୂରେ ଯାଇ ରଥଯାତ୍ରା ହେଉ ବୋଲି ନିଜସ୍ବ ମତ ଦେଲେ । କାଳିଆର ଲାଙ୍କା ବଡ଼ ବିଚିତ୍ର ! ମାତ୍ର କେଇଣା ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ଅର୍ଥାତ ରଥଯାତ୍ରାର ଠିକ୍ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ରାଯ୍ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲା ଯେ, ହଁ, ରଥଯାତ୍ରା ହେଉ । ପୂର୍ବ ରାଯରେ ଅସନ୍ଧିଷ୍ଠ ଥୁବା ଭକ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବେ କୁହାକୁହି ହେଲେ ଦେଖିଲ ତ, ଆମ ଜଗା ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟ ଉପରେ । ସେ ପରା ସବୁ କରାଉଛନ୍ତି । ଡାଙ୍କ ଯାତ୍ରାକୁ ବନ୍ଦ କରାଇବା ପାଇଁ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟର କ୍ଷମତା ଅବା କେତେ । ସୁତ୍ରରାମ ସେ କୋର ହେଉ ବା ସାଧୁ, ସାଧୁ ହେଉ କି ପାପୀ, ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଭାଗବତର ଏହି ପଦଚିର ଅର୍ଥକୁ ନିଜକୁ ସୁପାଇଲା ପରି କରନ୍ତି ଅଥବା ପ୍ରକୃତ ଅର୍ଥକୁ ବୁଝିବାଲା ଭକ୍ତଙ୍କ

ହଁ ସେ ଜଣେ ଭକ୍ତ ପାଳିଟି ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲଜ୍ଜାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦିବ୍ୟ ଭାବ ପ୍ରକଟିତ ହେବାର ଥାଏ, ସେଇ ଲଜ୍ଜା ପୋଷଣ କରିବା ବି କିଛି ମନ୍ଦ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସବୁରି ଉପରେ ହରିର ଲଜ୍ଜା । ପ୍ରଭୁ କେତେବେଳେ ଭକ୍ତର ଲଜ୍ଜାକୁ ପୂରଣ କରିବେ ବା ନ କରିବେ, ଏହା ଡାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଯୋଜନାର ଅଂଶବିଶେଷ । ସେଥିପାଇଁ ଜଣେ ଏକନିଷ୍ଠ ଭକ୍ତ ସବୁବେଳେ ପାର୍ଥନା କରେ— ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଭୂମ ଲଜ୍ଜା ହଁ ମଙ୍ଗଳ । ମୁଁ ଜାଗନ୍ନାଥ ମୋର କେଉଁଥିରେ ମଙ୍ଗଳ ହେବ । ବାହା ହେଲେ ବା ନ ହେଲେ, ଚାକିରି ହେଲେ ବା ନ ହେଲେ, ପରାମାରେ ପାସ ବା ଫେଲୁ ହେଲେ ଯଦି ମୋର ମଙ୍ଗଳ ସାଧୃତ ହୁଏ ତେବେ ତାହା ହଁ କର ପ୍ରଭୁ । ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲଜ୍ଜାଶ୍ରମ୍ୟ ।

ସବୁ ଘଟଣାର ହେତୁ ଖୋଜୁଥିବା ନାମ୍ରିକ ଲୋକଟି ସେଦିନ
ଉଦାର ଆୟିକ ଲୋକଟିକୁ ଚଢା ଗଲାରେ କହୁଥିଲା—ଆରେ ଭାଇ,
ଡୁମାନଙ୍କ ପରି ଅନେକ କହନ୍ତି ଜଣ୍ଠର ସବୁକିଛି କରାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଦିନା
ଜଙ୍ଗାରେ ଗଛର ପତ୍ରଟିଏ ବି ହଲେ ନାହିଁ । ରଥଯାତ୍ରା ହେବା ବା ନ ହେବା
ତାଙ୍କ ଜଙ୍ଗା । ଆଜ୍ଞା କୁହତ, ଜଣ୍ଠର ଯଦି ସବୁକିଛି କରାଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ

ଏତେ ନୃଶଂଖ କାହାକି ? କରୋନା ସମେତ ଯେତେ ଗୋଟା ବ୍ୟାଧି, ହତ୍ୟା, ମୁକ୍ତ, ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଆଦି ସମ୍ପଦ କରି ମଣିଷ ସମାଜକୁ ନୟନ୍ତ କରୁଥିବା ଜାଗରଣ ଏତେ ନିର୍ଦ୍ଦୟ କେଉଁଥିପାଇଁ ? 'କରି କରାଇ ଥାଏ ମୁଁ...' ତ ଏଯା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ, ଏବୁ ପାଇଁ ଜନ୍ମିତ ହିଁ ଦାୟୀ। ଉତ୍ତରଦିଆ ଆପ୍ନିକ ଭାଇଙ୍କ ଅବଶ୍ୟ ସେବିନ କିନ୍ତୁ ରପ ରହିଥିବାର ଦେଖାଯାଇଲା ।

୧୮୮୯ ମସିହାର କଥା । ଶ୍ରେଣୀରେ ଜଣେ ପ୍ରଫେସର
ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ—ପୃଥିବୀରେ ଯାହାସ୍ଵରୂ ଅଛି ସେ ସବୁକୁ କ'ଣ
ଜାଗର ସୁଷ୍ଠୁ କରିଛନ୍ତି ? ସମବେତ ଛାତ୍ର ‘ହଁ’ ବୋଲି ଉଭର ଦେଲେ ।
ତାହାଲେ ସଙ୍ଗତାନ, ବିଧରୀ, ପାପୀ, ହତ୍ୟାକାରୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ଜାଗର
ମୁଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ? ପ୍ରଫେସରଙ୍କ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନରେ ସମଗ୍ର ଜ୍ଞାନ ଏବେ ନିର୍ଭବର ।
ଏପରି ହେତୁବାଦୀ ପ୍ରଫେସରଙ୍କୁ ଅଳକ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ଛାତ୍ର
ଛିତାହୋଇ ବିନୀତ ଭାବରେ ପ୍ରଶ୍ନଟି ପଚାରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଫେସରଙ୍କ
ଅନୁମତି ପାଇ ପଚାରିଲେ— ସାର, ଥଣ୍ଡା ବୋଲି କ'ଣ କିଛି ଅଛି କି ?
ପ୍ରଫେସର କହିଲେ—ନିଶ୍ଚିତ । ଆମେ ତ ଥଣ୍ଡାକୁ ଅନୁଭବ କରୁ, ନା । ଛାତ୍ର
କହିଲେ, ଯମା କରିବେ ସାର । ଆପଣଙ୍କ ଉଭର ଭୁଲା । ଥଣ୍ଡା ବୋଲି କିଛି
ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ‘ତାପ’ ର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନୁପତ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ସାର, ଏବେ
କୁନ୍ତୁ ରାତି ବା ଅନ୍ଧାର ବୋଲି କିଛି ଅଛି କି ? ପ୍ରଫେସର ମୁଣ୍ଡ ହଲାଇ
'ହଁ' ବୋଲି କହିଲେ । ଛାତ୍ର ଜଣନ୍ତି କହିଲେ ସାର, ଏଥର ବି ଆପଣ ଭୁଲାଇ
ଉଭର ଦେଲେ । ଅନ୍ଧାର ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ଆଲୋକର
ଅଭାବ । ତେଣୁ ମୁନ୍ତିଆରେ ପାପ, ମୃଶା, ଯୁଦ୍ଧ, ରୋଗବ୍ୟାଧି, କରୋନା,
ବନ୍ୟା, ବାତ୍ୟା, ମରୁତ୍ତି ଅଦ୍ଵୀତ ଜାଗର କରାଉଛନ୍ତି ବୋଲି କହିବା ଭୁଲା ।
ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଯଥାର୍ଥରେ ପୁଣ୍ୟ, ପ୍ରେମ, ଶାନ୍ତି, ଭଲପାଇବା ଏବଂ
ସତ୍ୟ, ଆଗାର ବିଚାରର ଅନୁପତ୍ତି । ଯେଉଁଠି ଏ ସବୁ ଜିନିଷ ନାହିଁ
ସେଠାରେ ଆପେ ଆପେ ଏହାର ବିପାରାତ ମୁଣ୍ଡ ଥିବା ମୁକ୍ତିମାନ ଆସି
ପହଞ୍ଚି ଯାଆନ୍ତି । ଛାତ୍ରଙ୍କ ଏପରି ବିବ୍ରଦ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଭରରେ ସେଦିନ ପ୍ରଫେସର
ଜଣନ ହୁଏ ରହିବାକୁ ଏକ ରକମ ବାଧ ହୋଇଥିଲେ । ପାଠକେ, ସେଦିନ
ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଏହି ଅଞ୍ଜାନ ‘ଦୂରାକରଣ ମନ୍ତ୍ର’ ଦେଇଥିବା ଛାତ୍ରଙ୍କଙ୍କ ହେଉଛନ୍ତି
ସ୍ବାମୀ ବିବୋକାନ୍ୟ ।

ମୋ ଗୁରୁଦେବ ଠାକୁର ଦେବଗୁରୁ ପରମହଂସ ମୋତେ ଥାରେ
କହିଥିଲେ—ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ‘କରି କରାଉ ଥାଏ ମୁଁ...’ ର ଅର୍ଥ ଭଲ ଭାବେ
ବୁଝିଛୁ ଚି? ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ନିର୍ଭୁର ରହିବାରୁ ଶ୍ରୀ ଗୁରୁଦେବ ବୁଝାଇବାକୁ ଯାଇ
କହିଥିଲେ—ଜୀବର କ’ଣ କରନ୍ତି ବା ନ କରନ୍ତି ତାହା ଅଳଗା କଥା କିମ୍ବା
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଜୀବନର ବିନା ଅନ୍ୟ ଗତି ନାହିଁ, ସେହି ଭକ୍ତମାନଙ୍କ
ଜୀବନର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରେସ୍ ହିଁ କରନ୍ତି । କେବଳ ସେଇମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ହିଁ ଭାଗବତର ଉପରୋକ୍ତ ବହୁଳ ପ୍ରସାରିତ ପଦଟି ଲାଗୁ ହେବାକଥାଏ ।
ଆନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନାହେଁ ।

– ‘ଦିବ୍ୟାଲୋକ ସନ୍ଧାନେ’, ତେଲେଙ୍ଗାପେଣ୍ଟ, କଟକ

ହେଉଥାଏ । ମୁଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଦା ସରସର ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ବାଁ ହାତକୁ ଧରି ଗାୟା ଉପରକୁ ଉଠିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକଲି । କାରଣ ବସଟି ତିରିଶ ଫୁଟ ତଳକୁ ଛାପୁଣିଆ ନାଳ ପାଖରେ ତିନିଥର ପଲଟି ଖାଇ ପଡ଼ିଥାଏ । କେହିଗଣେ ମୋ ହାତ ଧରି ଗାୟା ଉପରକୁ ଉଠେଇ ନେଲେ । ସେତେବେଳେ କାହାକୁ ବିଚିପାରୁନ ଥାଏ । ତେବେ କେହିଟି କେଜାଣି ଏଇ ସମୟରେ ବ୍ୟାଗ ଉଠିବା ମୋବାଇଲି କାହିଁ ଶୁଭକରାବୁଝୁଁ ଏତିକି କହିଲି, ଆମର ସୋର ପାଖରେ ବସ ଦୂର୍ଘଣା ହୋଇଗଲା । ଏଇ ସମୟରେ ଦୂରରେ ଗୋଟିଏ ଆମୁଲାବୁ ଆସି ଛିଡା ହେବାର ଦେଖୁ ମୁଁ ସେଇଅତ୍ତକୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲି । ଆମୁଲାବୁ ପଛରେ ଗୋଟିଏ ଜିପ ଆସି ଛିଡାହେଲା । କିମ୍ବା ଜଣେ ମୋ ଆତ୍ମକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକରି କହିଲା, ମାତ୍ରମଞ୍ଜୁ ବସାଥ । ସେ ବସୁନ୍ତ ଶୁଭର ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏକମାତ୍ର ଆହୁତ ଥିଲି, ଯାହାଙ୍କୁ କଟକ ବଡ଼ ଡାକ୍ତରଖାନା ପ୍ଲାନାକ୍ତର କରାଗଲା । ଦାର୍ଘ ଦେବତମାସ ମଥରେ ଦୁଇଦୁଇଟି ଅସ୍ରୋପଚାର ପରେ ମୁଁ ତଳାବୁଲା କରିପାରିଲି । ତାହା ମୋର ପୁନର୍ଜୀବି ପରି ମନେହେଲା । ତେବେ ମତେ ଆଶ୍ରମ୍ୟ ଲାଗେ, ଦୁର୍ଘଣାରେ ତିନିଥର ଓଳଟିଥୁବା ବସ ଯାହାର ଚକା ଉପରକୁ ଥିଲା କିନ୍ତୁ କେହି ବି ଯାତ୍ରା ଜାବନ ହରାଇ ନ ଥିଲେ । ମୁଁ ଦୁର୍ଘଣାବେଳେ ‘ରକ୍ଷାକର ହେ ଚକାନୟନ’ ବୋଲି ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲି ମତେ ଲାଗେ ଚକାନୟନ କେବଳ ମତେ ନୁହେଁ; ସମୟକୁ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

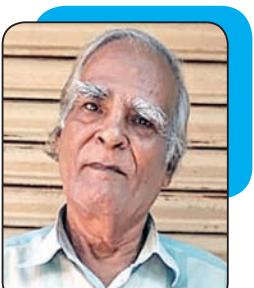
– ରୋଜାଲିମ ମହାନ୍ତି

ପ୍ରକ୍ଳଦପ୍ରସଙ୍ଗର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ...

ଆସୁଥିଲୁ । ସବୁକାମ ସୁରୁଖୁରୁରେ ସରିବା ପରେ ବାଲେଶ୍ଵର ଫେରୁଥିଲୁ । ଛତିଆ ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ପାଖରେ ବସୁ ଅଟକିଲା । ସମସ୍ତେ ବସରୁ ଓହାଙ୍କ ଜଗନ୍ନାଥ ଦର୍ଶନ କରିବା ପରେ କାକରା କିଣି ଖାଇଲୁ । ମାତ୍ର ମୁଁ ବସରେ ବସି ରହିଲା । ପର୍ବୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କୁ ମନେମନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି, ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ହଞ୍ଚିଟାଳ ଓ କଲେଜ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହୋଇଯାଉ । ଖାଇବାରିବା ପରେ ସମସ୍ତେ ପୁଣି ବସରେ ବସିଲେ । ରାତି ଟଙ୍କା ନାହିଁ ।

ଡା. ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଳୀ

ଅଲେଖଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ପୀତବାସ ରାଉଡ଼ରାୟ

ମମତା ମହାପାତ୍ର

ଅଜୟ ଦେବଗନ

ଦିନ ଗଣ୍ଡଳି ଆଲିୟା

ଏ ପିନ ଖୋଜୁଥାଏ ଯାହା...

କଥାରେ ଅଛି ଏମନ ଖୋଜୁଥାଏ ଯାହା, କାଳେ ପ୍ରାପତ ହୁଏ ତାହା । ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ନିଜ ମନ ପସଦର ଭୂମିକାଟିଏ ପାଇବା ପରେ ତାଙ୍କର ଖୁସି କେମିତି ବନ୍ଦ ବାତ ମାନୁନି । ହଁ, ସେ ହେଲେ ସମ୍ଭବ । ଏକ ସମ୍ପଦକୁ ପ୍ରାଇଵେ ମେଲ୍ ଲିଭରେ ସେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହାର ଗାଇଲ ରହିଛି ‘ଜମ୍ବକାଳ’ । ଆର.ଆର. ଲଭେଶ୍ସ ବ୍ୟାନରେ ଚିତ୍ରିତ ପ୍ରୋତ୍ସହନା କରିଛନ୍ତି ରମେଶ ବାରିକ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦାୟିତ୍ବ ଦୁଲାଭଛନ୍ତି ପିନ୍ ନାଯକ । ଅପରାପକରେ ସଂଲାପ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଡ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନା । ଡ. ନିର୍ମଳ ନାଯକଙ୍କ ରଚିତ ଗାତ୍ରଭୂତିକୁ ସର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିନ୍ତି ମନୁମଦାର । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ସମ୍ଭବ କହନ୍ତି, ‘ଜମ୍ବକାଳର କାହାଣାରେ ରହସ୍ୟ ଭରି ରହିଛି । ସର୍ବବେଳେ ମୁଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଦର୍ଶକଙ୍କ ସାମନାକୁ ଆସିବାକୁ ପସଦ କରିଥାଏ । ଏହି ପିନ୍କରେ ଦର୍ଶକ ଉପରେଣେ ଚାର୍ମ ପାଇବେ ବୋଲି ଆଶା ରଖିଛି ।’ ‘ଜମ୍ବକାଳ’ରେ ସମ୍ଭବ ସହ ଝିନ୍ ଶେଯାର କରିଛନ୍ତି ଦେବଯାନୀ । ଅନ୍ୟପକରେ ପ୍ରତ୍ୟେମ ଲେଜା, ଗୋପି ମିଶ୍ର, ସୁଜିତ ପାଇକରାଯ, ମୁନ୍ମୁନ, ବଦନା, ରାଜଲକ୍ଷ୍ମୀ, ମାନସ, କମଳ ଏବଂ ପୃଥ୍ଵୀରାଜ ବିଜନ୍ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ଦେବଯାନୀ—ସମ୍ଭବ

ଟୁ-କରନ୍-ଡ୍ରାନ୍-ଅଜମ୍

ଅଜୟ ଦେବଗନଙ୍କ ବଳିଉଡ଼ କ୍ୟାରିୟର ଆରମ୍ଭ ଭାବରେ ପରିଚିତ ଅଜୟ ଆକୁନ ତାଇରେକୁର ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ବ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ପିନ୍କଟି ହେଲା ‘ଭାଇ : ଦ ପ୍ରାଇତ୍ ଅଫ ଲଣ୍ଟିଆ’ । ୧୯୯୧ରେ ଭାରତ ଏବଂ ପାକିସ୍ତାନ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଯୁଦ୍ଧ ପୃଷ୍ଠାଭୂମିକୁ ନେଇ ଚିତ୍ରିତ ନିର୍ମତ ହେଉଛି । ଏଥୁରେ ଅଜୟ ଭାରତୀୟ ବାୟୁ ସେମାର ସ୍ଥାନ୍ତ୍ରନ ଲିତର ବିଜୟ କାର୍ମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ସୁଚନାଯୋଗ୍ୟ, ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ କାର୍ମିକ ଭୂକ୍ରା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୩୦୦ ମହିଳାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଭାରତୀୟ ବାୟୁ ସେମାର ଏଯାର ବେସ ନିର୍ମାଣ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ କରିଦେଇଥିଲେ । ନିଜ ଭୂମିକା ବ୍ୟତୀତ ସେ ଏହି ପିନ୍କର ଆକୁନ ତାଇରେକୁର ଦାୟିତ୍ବ ନେବାକୁ ଜାଲା ପ୍ରକାଶ କରିବା ପରେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟତମ

ପ୍ରୋତ୍ସହ ଭୂମାର ପୂରଣ କରିଥିଲେ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଜୟ କହନ୍ତି, ‘ଏହା ଏକ ଗୁରୁଦୟାନ୍ତିର ତାହାକୁ କିପରି ଦୁଲାଇବି ସେ ନେଇ ନିଜକୁ ମାନସିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିନେଇଛନ୍ତି ।’

‘ଏବେ ଦୁଲାଇ ବିତାଯ ସପ୍ତାହରୁ ପୁଣି ଥରେ ଶୁଟ୍ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି । ବମେଟ୍ରିଟ ଏକ ଶୁଭିଓକୁ ଶୁଟ୍ ଲୋକେଶନ ଭାବରେ ଯେତନ କରାଯାଇପାରେ ବୋଲି ସୁଚନା ଦେଇଛନ୍ତି ମହେଶ ।’ ଏକଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଶୁଟ୍ ପାଇଁ ଆଲିୟା ନିଜକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ୧୯୯୧ରେ ସଞ୍ଚୟ ଦରଙ୍ଗୁ ନେଇ ନିର୍ମତ ‘ସତକ’ ସିର୍କୁଏଲ ଏବେ ନିର୍ମତ ହେଉଛି । ହେଲେ ଏଥର କାହିଁରେ ମଧ୍ୟ ସଞ୍ଚୟ ଦର ଥିବା ବେଳେ ଏଥୁରେ ଆଦିତ୍ୟ ରଯ କପୁର, ଆଲିୟା, ପୂଜା ଭକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏକାଥିର୍ ଦୁଇ କାପ୍ ଟା’

ଶ୍ରୀକ କପୁରଙ୍କ ଦିନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଦୁଇ କାପ୍ ଟା’ରୁ । ସକାଳୁ ଘଟି ନିଜର ନିତ୍ୟକର୍ମ ଶେଷ କରିବା ପରେ ଲୋତା ପଡ଼େ ଟା’ । ବାସ, ଟା’ପରେ ପ୍ରେସ ହୋଇ ସେ ନିଜର ରୁଟିନ୍ କାମରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ‘ସକାଳୁ ଦୁଇ କାପ୍ ଟା’ ନ ପିଲାଇଁ ମୋତେ ଆବୌ ପ୍ରି ଲାଗେନା ।

ଶୁଭତଥ୍ବ କ୍ୟାରିୟରରୁ ମୋର ଏହା ଅଭ୍ୟାସରେ ପଢ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ସେହି ଅଭ୍ୟାସ ଚାଲୁ ରହିଛି ବୋଲି କହନ୍ତି ଶ୍ରୀକା । ତାଙ୍କର ପରିପାଦା ଖାଦ୍ୟ କଣିକା ଜାଣନ୍ତି ? ଶ୍ରୀକା ଜାପାନିର ପୁରୁ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଏହାବ୍ୟତୀତ ସେ କପକେକ ଏବଂ ଚକୋଲେର ଖାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ପରିପାଦ କରିଥାଆନ୍ତି । ଅମିତାଭ ବଜନଙ୍କ ଅଭିନୟ ତାଙ୍କୁ ବେଶି ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର ପାପା ଶକ୍ତି କପୁରଙ୍କ ଅଭିନାତ ସିନେମା ଗୁଡ଼ିକୁ ସେ ବାରଯାର ଦେଖୁଥାଆନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀକା

ନିଦିତ୍ତା

ସୂଚନା

ଏଠାରେ ଫରୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫରୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ ।

ଆପଣଙ୍କ ମୁହଁ ମହେଲ ମିରରରେ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥୁଲେ
ଯୋଗାଯୋଗ: ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ, ବି-୧୪ ରସୁଲଗଢ଼
ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୦
ଫୋନ୍ ନଂ: (୦୬୭୪) ୨୫୮୦୧୦୧
ଫରୋ ସୌଜନ୍ୟ: ମିଶ୍ର ପ୍ରାଣନ ଫରୋଗ୍ରାଫୀ

ପ୍ରାୟ

ପ୍ରାୟ

ଗୋରି

ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵାମୀଙ୍କୁ ଫୋନ୍ କରି- ତମେ ଏବେ
ରିକେ ଶୀଘ୍ର ଘରକୁ ଚାଲି ଆସୁଥିବ ।

ସ୍ଵାମୀ- କାହିଁକି ?

ସ୍ତ୍ରୀ- ଆମର ଏଠି ଗୋରି ବଢ଼ିଗଲାଣି ।

ସ୍ଵାମୀ- ଆମର କ'ଣ ଗୋରି ହୋଇଛି ?

ସ୍ତ୍ରୀ- ଆମେ ସିମଳା ଗଲାବେଳେ
ହୋଲେନ୍ଦ୍ର ଯୋର ତଡ଼ିଲିଆ ଗୋରି
କରି ଆଣିଥିଲେ, ସେଇତା ।

ଆତଙ୍କବାଦୀ

ହୁଣ୍ଡ ହେବାରୁ ଚିନ୍ମୁ ମାମାଙ୍କଠାରୁ
ଜୋରରେ ମାଡ଼ ଖାଇଲା ।

ଏହାପରେ ଚିନ୍ମୁ ବାପାଙ୍କୁ- ବାପା
ତମେ କ'ଣ କେବେ ପାଞ୍ଜିଷ୍ଟାନ
ଯାଇଥିଲ ?

ବାପା- ନା ।

ଚିନ୍ମୁ- ତା'ହେଲେ ମାମା ପରି
ଆତଙ୍କବାଦୀକୁ କୋଉଁ ପାଇ
ଆଣିଲ ?

ବଞ୍ଚିଗଲା

ପପୁ ବାପାଙ୍କୁ- ବାପା ତୁମ ପାଇଁ
ଗୋଟେ ଗୁଡ଼ ମୁଁକ ଅଛି ।

ବାପା- କ'ଣ ?

ପପୁ- ତମେ କହିଥିଲ ମୁଁ ପରାକାରେ
ପାସ ହେଇଗଲେ ତମେ ମତେ

୪୦୦୦ଟଙ୍କା ଦେବ । ଜାଣି ଖୁସି ହେବ
ସେ, ମୁଁ ଫେଲ ହେଇଗଲା । ଆଉ ତୁମ
ଚଙ୍ଗା ବଞ୍ଚିଗଲା ।

ଖୁସିର ବର୍ଷା

-ମାନୋରମା ମହାନ୍ତି

ମୁଁ କୋଣେ କାମରେ ବ୍ୟଷ୍ଟ ଥିଲା । ରିଲନ ଆସି କହିଲା -ସାର ! ଆଗାମୀ କାଳି ପାଇଁ ମୁଁ ସବୁ ପ୍ରୋକ୍ଷେତ୍ର ଆରାରି କରି ସାରିଛି ।

ମୁଁ କହିଲି -ଓକେ ! ଗୁଡ଼ । ଏଥର ତା'ହେଲେ ଆଗାମୀ ସମ୍ବାଦର ପ୍ରୋକ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଲାଗିଯାଆ । ସେ ପ୍ରାଚ୍ଚିର କମ୍ପାନୀର ନୂଆ ଟେଣ୍ଟର ଯେମିତି ଆମ ହାତରୁ ନ ଯାଏ । ନ ହେଲେ ବସି ଚେନ୍ଦସନ ହୋଇଯିବେ । ଏତିକିବେଳେ ଘରୁ ଫୋନ ଆସିଲା । ବାପଙ୍କର ଥିଲା । କହିଲେ -ମା' ର ଦେହ ଆଦୌ ଭଲ ରହୁନି । ତୁ କେବେ ଭାରତ ଆସୁଛୁ ?

ମୁଁ କହିଲି -ଏବେ ତ ତିନି ମାସ ତଳେ ଯାଇଥିଲା । ବାରମ୍ବାର ମୋ କାମ ଛାଢି ଆମେରିକାରୁ ଭାରତ ଯିବା ଅସମବ । ମୁଁ ରାମ୍ଭ କହି ଦେଇଛି ସେ ଆପଣଙ୍କ କଥା ବୁଝାବୁଝି କରିବ । ମା'ଙ୍କୁ ଭଲ ଡକ୍ଟର ପାଖେ ଦେଖେଇବ । ରହୁଛି କହି ଫୋନ କାଟିଦେଲି ।

ରିଲନ ମୋ କଥା ଶୁଣି କହିଲା -ସାର ! ଆପଣ କାଳି ଅପିସ ଆସିବେନି । ମୁଁ କାଳି କନ୍ଦପରେନସ ହଲର ସବୁ ଦୟାରୁ ବହନ କରିନେବି ।

ମୁଁ ଆଶ୍ରୟ ହୋଇ ପଚାରିଲି -ତମ ମୁଣ୍ଡ ଠିକ୍ ଅଛି ତ କ'ଣ କହୁଛ ? ମୁମ ଉପରେ ଏତେ ବୁଝିପୂର୍ଣ୍ଣ କନ୍ଦପରେନସ ମିଞ୍ଚିଗା ନ୍ୟୟ କରି ମୁଁ ଘରେ ଆଗାମ୍ସେ ରହିଯାଇବି ତ ?

ସେ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ପ୍ରତ୍ୟେର ଦେଲା-ସାର ! ଆପଣ ଗୋଟିଏ ସାମାନ୍ୟ କନ୍ଦପରେନସ ମିଞ୍ଚିଗେ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କାହା ଉପରେ ଭରିବା କରିଯାଇରୁ ନାହାନ୍ତି ଆଉ ନିଜ ବାପା ମା' କର ଦୟାରୁ ଅନ୍ୟ କାହା ଉପରେ ନ୍ୟୟ କରି କେମିତି ଏଠି ଆଗାମ୍ସେ ରହି ପାରୁଛନ୍ତି ? ସେ ଦୁହେଁ ତ ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନର ସବୁରୁ ବେଶି ବୁଝିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ମୋ କଥା ମାନ୍ଦୁ ସାର, ଆପଣ ଭାରତ ଫେରି ଯାଆନ୍ତୁ । ବାପା ମା'ଙ୍କ ସହ ଜୀବନ ବିତାନ୍ତୁ । ଏମିତିରେ ଆଉ କେଇଗା ଦିନ ସେ ରହିବେ ଯେ ? ଏବେ ଯଦି ନ ଯାଆନ୍ତି ସାରା ଜୀବନ ଖାଲି ଅନୁତାପ କରିବେ । ଆପଣ ଏତେ ଅର୍ଥ କାହା ପାଇଁ ଉପାର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେବେ ସେମାନେ ହେଁ ଖୁସି ନାହାନ୍ତି । କମ୍ପାନୀକୁ ତ ଆପଣଙ୍କ ପରି ହଜାରେ ମିଳିଯିବେ । ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ବାପା ମା' ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମୁହଁତ୍ତରେ କେବଳ ଆପଣଙ୍କର ବାଟ ଚାହିଁ ବସିଛନ୍ତି ।

ମୁଁ ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଫୋନ ଉଠେଇଲି । ବାପାଙ୍କ ନମ୍ବର ତାଏଲ କରି କହିଲି -ବାପା, ତମେ ବ୍ୟଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । ମୁଁ କାଳି ହେଁ ପ୍ଲାଇଟ୍‌ରେ ଯାଉଛି । ତିନି ତାରି ଦିନ ଭିତରେ ପହଞ୍ଚିଯିବି । କମ୍ପାନୀରେ ରିଜାଇନ ଲେଟର ଆଜି ଦେଇଦେବି । ଗଲେ ମୁଁ ନିଜେ ମା'ଙ୍କୁ ଭଲ ଡାକ୍ତର ପାଖକୁ ନେବି ।

ବାପଙ୍କର ସେପଟ୍ରୁ ଲୁହ ଜିଜା ସବରେ -ଶୁଣୁଛ ! ତମ ପୁଅ ସବୁ ଦିନ ପାଇଁ ଭାରତ ଆସୁଛି ।

ସେ ଚିତ୍ରାରରେ ଯେଉଁ ଖୁସିର ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା ଏପଟେ ମୋ ଆଖି ଗୋଟା ସୁନ୍ଦର ଭିତ୍ତି ସାରିଥିଲା ।

ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟ, କଟକ
ମୋ-୮୯୬୭୭୫୦୨୩

ଶୁନ୍ୟତାର ଶୋଷ

-ରଙ୍ଜିତ ସେନାପତି

କ'ଣ ପାଇଁ

ଏତେ ସବୁ ହାରଜିତ,
ଜୀବନ ତମାମ ଏ ଲତେଇ
ଅଟକେଇ ପାରିଲ କି
ଉଲାଙ୍ଘ ତେଉସୁ କେହି,
କଣିକାଏ ନିଆଁପୁଲ
ସାରା ବନଭୁଲିକୁ ସଞ୍ଚିଗଲା ପରି
ଚରିଯାଏ ଦେହରୁ ଦେହରୁ
ଏକ ଅନୁଶ୍ୟ ଭୁତାନ୍ୟ,
ଧୂଆଁରେ ଆଛିଦିତ ସାରା ମହା ।
କିଛି ଭଜାରୁଜା ଜିଶ୍ଵର ବିଶାପ
ଯାହା ଶେଷ ସମ୍ବଲ,
ପିଠିରେ ତ ପଢିଲେନି କେହି
ତା'ହେଲେ ଏତେ ଅହଂକାର କ'ଣ ପାଇଁ !
ଏତେ ସବୁ ଥାଇବି

ମେଣ୍ଡି ପାରିଲା କି ଶୁନ୍ୟତାର ଶୋଷ,
ଗୋଟେ ସମ୍ବଦ୍ଧ ପୁଣି ହାତ ବତାଏ
ଗୋପେ ପାଣି ପାଇଁ ।

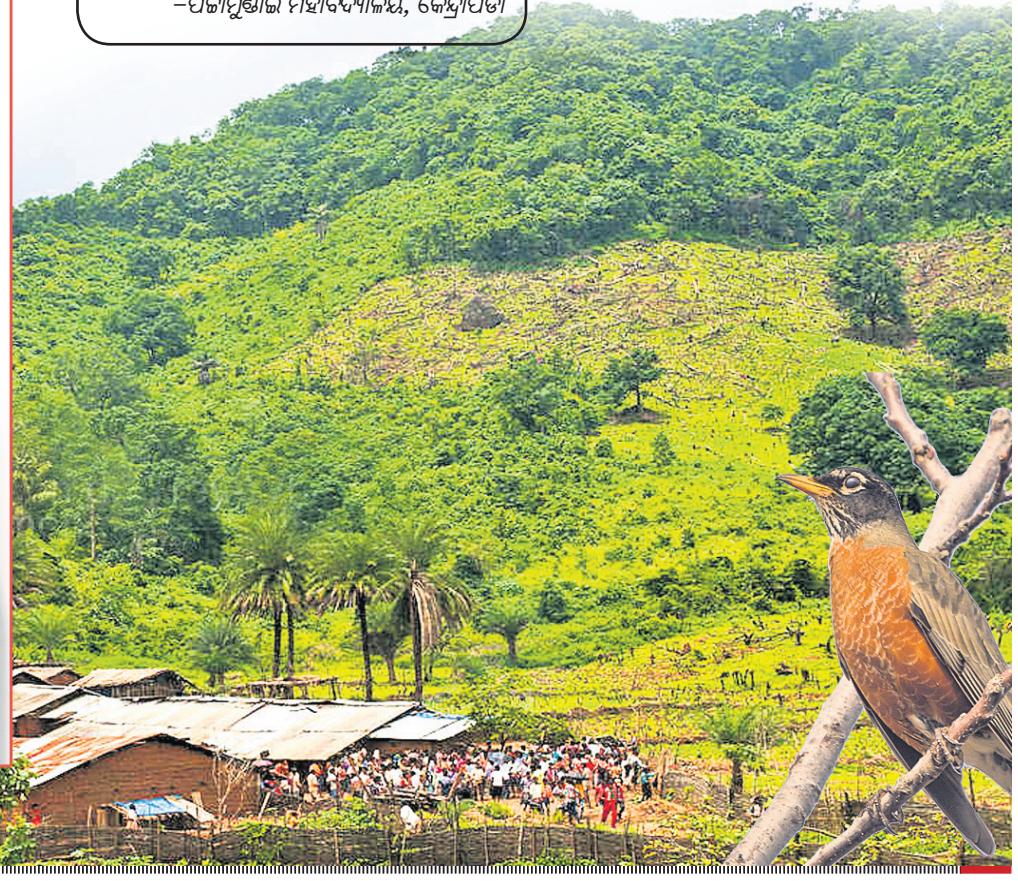
-ପଜାମୁଣ୍ଡାଇ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, କେନ୍ଦ୍ରାପତି

ନାରୀ

-ଉମାଶଙ୍କର ପାଳ

ସେ ବାଣିଚାଲିଥାଏ ନିଜକୁ ପଳକଳ
ଗାଣ କଥା କହିଲେ ଆଖି ଛଳଛଳ
ଛୁଲୁଙ୍ଗେଲେ ଲାଜକୁଳୀ, ହସିଦେଲେ
ଗାନ୍ଧିରିଲି
ଶୌଦ୍ୟରେ ଗୁରୁଗୁରୁ
ସୁବାସରେ ଭୁଲୁଭୁଲୁ
ଫୁଟ୍‌ଥବା ଫୁଲଟିଏ ସିଏ
ପବନରେ ଖୁଲି ଖୁଲି ହସେ
କାକରରେ ମୁହଁ କେବେ ପୋଛେ
ମୁବାସ ତା' ବିଚରଣ କରି
ଅବଶେଷ ଭୁଲୁଙ୍ଗେଲେ ସେ ଲୋଗେ ।

-ଆପକ, ଓୟେଟି,
ଛୁବନେଶ୍ୱର

ଡ୍ରୋନ୍‌ରୁ ତିଆରି କଲେ ସେଲିକପୁର

ଲମ୍ବା ଗ୍ରାଫିକରେ ଯିଏ ଥରେ ପଶିଛି, ସେ ହିଁ ଜାଣିଛି ତା’ର କଷ୍ଟ। ଧୀରେ ଧୀରେ ଆଗରୁ ବହୁଥିବା ଗାତି ପାଇଁ ରାସ୍ତାରେ ହିଁ ଅନେକ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ। ଏହି ସମସ୍ୟାରୁ ପୁନ୍ରୁଦ୍ଧାରା ଲାଗି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଘରେ ହିଁ ଏକ ମନୀ ହେଲିକପୁର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ବାରା ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରାଫିକ ସମସ୍ୟାରୁ ମୁକ୍ତ ମିଳିଯିବ। ଆଉ ଆରାମରେ ଆକାଶ ମାର୍ଗରେ ଉଡ଼ିକି ଶାୟ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟପୂରେ ପହଞ୍ଚାଇବିବେ। ଚାଲନାର ଏଷ୍ଟରପ୍ରେସ୍ୟୁର ତେଲି ଖାଓ ହେଉଛନ୍ତି ଉକ୍ତ ହେଲିକପୁରର ନିର୍ମାଣ। ଏହାରୁ ସେ ଡ୍ରୋନ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ଆଉ ଏହାର ନାମ ଦେଇଛନ୍ତି ‘ଅଞ୍ଚ୍ଳେକପୁର’। ୪.୪୭ ଫୁଟ୍ ଲମ୍ବା ଏହି ଅଞ୍ଚ୍ଳେକପୁର କାର୍ବନ୍ ଫାଇରରେ ତିଆରି। ଏଥରେ ଡ୍ରୋନ୍ ଚାରେ ମୋଟର ଲାଗିଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋଟର ୧୯ ହଜାର ଥ୍ରିର ପାଞ୍ଚର ଦେଇଥାଏ। ଫଳରେ ଏହା ଉଡ଼ିପାରେ। ଏହା ମଧ୍ୟରେ ୧୨୦ କି.ଗ୍ରା. ଓଜନର ଜିନିଷକୁ ସହଜରେ ନେଇ ହେବ। ଏହାର ଚାରିପାଶେ ଏଭଳି ଲଲେକ୍ଟିନ୍ ତିତାଳସ୍ ଲାଗିଛି, ଯାହାପ୍ରାର ଏହାର ଦିଗ, ଗଠି ଓ ଉଚ୍ଚତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବୁଥାଏ। ଏହା ମୋଟରରୁ ଚଳାଇବାରେ ବି ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। ଏହା ଉଡ଼ିବା ସମୟରେ ୧୫୦ କି.ଗ୍ରା.ର ନେଗେଟିଭ ଲିଫ୍ଟ୍ ଉପରେ କରିଥାଏ। ଅର୍ଥାତ୍ ଉଡ଼ିବା ସମୟରେ ଏହାର ଓଜନ ୧୫୦ କି.ଗ୍ରା. ହୋଇଯାଏ। ଫଳରେ ଏହାର ବାଲାନ୍ସ ବିଗନ୍ତି ନ ଥାଏ।

କାର୍ଟୁନ୍ କର୍ଣ୍ଣର

ଜଣେ ପୋଲିସର ସ୍ବୀ ହେଇ ତୁମେ
ମୋ ପକେଟରୁ ପଇସା ଚୋରା କରୁଛ ?

ହଉ ଏ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ନିଅ ଆଉ
ଏ କଥାକୁ ଏଇଠି ଭୁଲିଯାଅ ।